

πημένη, πάντοτε μακράν της ύπεφερε παρά πολύ.

Μίαν λοιπὸν ἀπὸ αὐτὰς τὰς νύκτας περὶ τὰ ἔξη-
μερώματα τῆς παραμονῆς τοῦ νέου ἔτους, ἔλαβεν ὁ
Δημήτριος ἔνα μεγάλο κορίνι ἀπὸ τὴν οἰκίαν του καὶ
σύρων τὰ βήματά του μακράν αὐτῆς ἐσκέπτετο στη-
ριγμένος ἐπὶ τινος μεγάλου λίθου. «Ἐμπρός, ἐμπρός—
ὑστερά ἀπὸ μικράν σκέψιν ἐφώναξε—δὲν εἶναι ντροπὴ
σὲ κάθε παιδί διτὶ καὶ ἀντὶ τοῦ μία φορά, καὶ σήμερα
στερῆτε νὰ κάμη κάθε εἰδούς ἐργασίαν. Ἀ! πρέπει
νὰ δουλέψω, πρέπει νὰ βγάλω ψωμὶ γιὰ νὰ ζήσω
τὴν μητέρα μου μήπως καὶ πεθάνῃ ἀπὸ τὴν πεῖνα»,
καὶ ἀρπάσας τὸ κοφίνιον ἔσυρε τὰ ἀδύνατα βήματά
του διευθυνόμενος εἰς τὴν ἀγοράν.

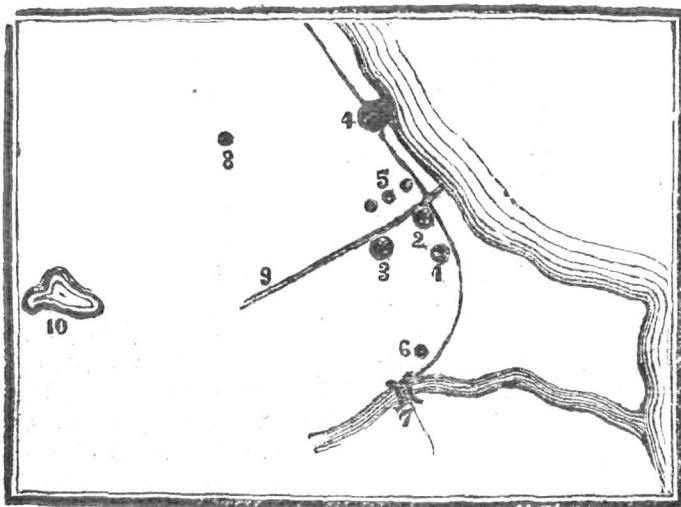
Ο Αρχιτέκτων.

Τοπέφωσκεν ἡ πρώτη μὲ καθαρὸν οὐρανὸν καὶ μέ-
τριον ψῦχος· ἡ μεγάλη κίνησις τῆς ήμέρας ἐκείνης λίαν
ἐνωπίος ἐξήπνυσε τοὺς ἐργατικοὺς ἀνθρώπους, ὅπως ἐ-

πράγματα νὰ μάθῃ εἰς τὸ σχολεῖον, ἐδέχθη τοῦτο
καὶ ἐφορτώθη, χωρὶς νὰ ἐρυθριάσῃ ἐξ ἐτροπῆς, τὰ
ἔργαλεῖα τῆς νέας τέχνης του· ἀφοῦ δὲ διῆλθεν ἐκ
τῆς οἰκίας του χωρὶς ἡ μήτηρ του νὰ γνωρίζῃ τὰ
σχέδιά του, ἀφῆκε τὸ κοφίνιον καὶ ἐσπευσε εὐχαρι-
στημένος εἰς τὸ νέον ἔργον του.

Ο Δημήτριος ὅλην τὴν ήμέραν μέστα εἰς τὴν κα-
πνοδόχον, ἐλεεινὸς ἀπὸ τοὺς καπνοὺς καὶ τὰς ἀκα-
θαρσίας ἀγοργύστως ὑπέφερεν, ἀναλογιζόμενος τὴν δυ-
στυχίαν τῆς μητρός του μέχρις ὅτου ἤλθεν ἡ ὥρα νὰ
ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν του μὲ τὰ ὄλιγα γρήματα
ποὺ ἔλαβεν ἀφοῦ προηγουμένως ἦθελε φέρει εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ καπνοδοχοκαθηριστοῦ τὰ ἔργαλεῖα του.

Κατ’ ἐκείνην τὴν ὥραν τὸ μεγάλον ὠσολόγιον τῆς
ἀγορᾶς ἐδείκνυε τὴν 5 ὥραν μετὰ μετημόριαν τὰ λι-
θότρωτα πιζοδρόμια τῶν μεγάλων ὁδῶν ἃσαν γε-
μάτα ἀπὸ χιλιάδας ἀνθρώπων ἀλλοι ἐγέλων, ἀλλοι
προστέρερον δῶρα καὶ ἀλλοι μὲ ποικίλα ἀθύρματα καὶ

ΤΟ ΚΑΡΑΛΗ ΔΕΡΒΕΝ ΚΑΙ ΤΑ ΝΕΡΙΣ

1. Καραλῆ Δερβέν (τὸ Καραλῆ εἶναι χάνι κείμενον ἐπὶ τῆς στενοπορίας Δερβέν, ἐκεῖ εἶναι στρατιωτικὸς σταθμὸς, ἀπέχει δὲ τοῦ Ζορμπᾶ περίπου 2000 μέτρων).
2. Δάσος.
3. Ζορμπᾶ (ο κατέχων τὴν θέσιν Ζορμπᾶ εἶναι κύριος καὶ τοῦ Καραλῆ, διότι οὕτω διακόπτεται πᾶσα συγκοινωνία τούτου πρὸς τὸ διωμανικόν).
4. Πλα-
ταμών.
5. Καλύβια.
6. Χάνι.
7. Γέφυρα ἐπὶ τοῦ Πηγειοῦ.
8. "Αγιος Παντελέημων.
9. Ρεῦμα (θρόνον).
10. Λίμνη Νεζεροῦ.

νωρίτερον σχολάσωσι τὸ ἑσπέρας καὶ ἐορτάσωσι καὶ
οὗτοι μετὰ τῆς οἰκογενείας των. Εἰς τὰς ὁδοὺς οἱ τρο-
γοὶ τῶν φορτηγῶν ἀμάξῶν ἐκυλίοντο μετὰ θορύβου,
καταφορτωμένα τὰ ἀμάξια μὲ παντὸς εἰδούς ὄπωρικὰ
καὶ ἀθύρματα· τὰ καταστήματα τῶν μεγάλων ὁδῶν
σχεδὸν ὅλα εἴχον ἀνοιχθῆ ἐστολισμένα μὲ τόσα πο-
λυτελῆ πράγματα διὰ δῶρα τοῦ νέου ἔτους.

Ο Δημήτριος εἰ καὶ κατ’ ἀρχὰς ἐσκέπτετο νὰ με-
τέλθῃ τὸν μικρὸν ἀχθοφόρον μετέβαλε κατόπιν γνώ-
μην ὅταν διερχόμενος ἐκ τοῦ μέρους ὅπου συνήρχοντο
οἱ διάφοροι ἐργάται πρεσεκλήθη παρά τινος καλοῦ κα-
τοχοκαθηριστοῦ ἐὰν ἦθελε νὰ τὸν προσλάβῃ ἀπὸ

στιγμῆς ἐκείνης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του. Καὶ τὸ
ιαλὸν ἐκεῖνο παιδίον, ποὺ ὑπόσχετο τόσα πολλὰ

καγγαριμοὺς ἐπλήζουν ἀπὸ διαφόρους ἥχους τὴν πόλιν.

Ἀπεμακρύνθη λοιπὸν τοῦ θορύβου καὶ ἐνῷ διέρ-
χετο πλατεῖάν τινα ἵνα πορευθῇ εἰς τὴν οἰκίαν του,
ἀντίκρυσε μικρὰ γοτθικὰ ἐκκλησίαν θὺ μὲ ὅλην τὴν
βίαν του ἐστάθη ἔνεκα τοῦ πρὸς τὴν ζωγραφικὴν ἔ-
ρωτός του καὶ ἤρχισε νὰ τὴν ξηραγραφῇ ἐπὶ τοῦ ἀπέ-
ναντι τοίχου.

Τὴν αὐτὴν στιγμὴν πλούσιος κύριος διερχόμενος
ἐφ’ ἀμάξης ἐκεῖθεν, ως εἶδε τὸν Δημήτριον τόσον ὥ-
ραῖα νὰ ιχνογραφῇ, διέταξε τὸν ἡνίοχον νὰ σταθῇ·
ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσε τὸ ἔργον του τὸν προσεκάλεσε
πλησίον του, καὶ

— Παιδί μου—τοῦ εἶπε—ποῦ ἔμαθες γὰρ ζωγρα-
φίζῃς ἀφοῦ είσαι ἔνας μικρὸς ἐργάτης;